

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 12–13

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 14

Sprzedaz. Anna Łukowicowa z asystencją swego męża Jana Skotnickiego oraz wdowa Zofia Łukowicówna, żona najpierw Jędrzeja Talarka, a następnie Matyjasza Panusia, także w asystencji opiekuna prawnego swego szwagra Jana Skotnickiego, sprzedały małżonkom Janowi Letmanowi i Annie Talarkównie folwark Wierzajskie na Górnym Przedmieściu. Folwark odziedziczyły po matce sławetnej Annie Podzorówny, żonie Jędra Łukowica, co potwierdził wyrok sądu burgrabskiego 8 VII 1700. (31 XII 1700)

[s. 12] Actum feria sexta post festum SS. Innocentium proxima die 31 Decembris anno Domini 1700.

Rezygnują części swoje Łukowicówny p. Letmantowi.

Ad requisitionem uczciwego Jędra Letmana i Anny Talarkówny, małżonków, coram officio et actis viceadvocatialibus scabinalibus Myslinicensibus personaliter constituta sławetna Anna Łukowicówna, cum assistentia sławetnego Jędra Skotnickiego małżonka swego, i uczciwa Zofia Łukowicówna, niegdy zmarłego Jędrzeja Talarki pierwszego, a potem Matyjasza Panusia powtórnego małżeństwa pozostała małżonka, cum assistentia tegoż sławetnego p. Jędra Skotnickiego, szwagra swego, i zostająca w stanie sierocym do tego aktu sobie przybranego i uproszonego opiekuna, zdrowa na ciele i umyśle, dobrowolnie, chętnie wyznali są i z tymże opiekunem swoim wyznają. Iż ony sławetna p. Skotnicka jako siostrzenicy, a uczciwa Zofia niegdy Talarkowa, a potem Panusiowa jako córce swojej własnej uczciwej paniej Annie Talarkównie, uczciwego p. Jędra Letmanta małżonke, i małżonkowi jej, za kontentacją sobie uczynioną i effective oddaną, puścili poczętki swoje własne w folwarku rzeczonym Wierzajskie na Górnym Przedmieściu myślinickim leżącym, które im w połowie tegoż folwarku ex sorte materna po sławetnej Annie Podzorównie, sławetnego p. Jędra Łukowica małżonke rodzicielce swojej, succesive należały i dekretem sądów burgrabskich die 8va Iulii anno millesimo septingentesimo Myslimiciis ferowanym przysądzone są, a przedali wiecznymi czasy ze wszystkim prawem i dziedzictwem, nic sobie prawa ani innym sukcesorom do tej połowy folwarku nie zostawując, ale wszystko prawo swoje, bliskość, dziedzictwo, należytość na tychże p. Letmantów, małżonków i sukcesorów ich, wlewając, jakoż przez niniejszy zapis wlewają, zdają, dają, darują i zupełnie rezygnują, z powziętej kontentancyi za poczętki kwitują, i tak onych samych, jako i na potem wszelkich sukcesorów ich

wiecznymi czasy wolnych czynią, dając tymże panom Letmantom małżonkom zupełną moc i władzę tą połową folwarku jako swojemi własnymi dobrami rządzić, onych zażywać <lubo li by> **[s. 13]**, lubo li by się im podobało z kim innym zamienić, zafrymarczyć, przedać, dać, darować i na swój jako najlepszy pożytek obrócić.